

Editorial

Vážení a milí, srdečně Vás vítám na IX. ročníku mezinárodního bluesového festivalu Blues Alive. Jsem moc rád, že jste vážili cestu za dobrou muzikou ze všech koutů naší republiky i ze zahraničí. Stejně srdečně vítám i návštěvníky ze Šumperka a okolí.

Věřím, že se nám podařilo připravit zajímavý a pestrý program. Budeme se snažit, aby i servis kolem festivalu byl bezchybný. Nepochybuji o tom, že atmosféra bude opět báječná, protože ji vytvářejí báječní lidé.

Děkuji všem našim marketingovým partnerům, bez jejichž podpory bychom tak rozsáhlou a náročnou akci nedokázali připravit. Děkuji i našim mediálními partnerům za masivní prezentaci festivalu. Jsem vděčný za podporu Ministerstvu kultury ČR, Olomouckému kraji i městům Šumperk, Chorzów, Nysa a Jeseník.

Je nám ctí, že záštitu převzali ministr kultury ČR Pavel Dostál, hejtmán Olomouckého kraje a poslanec Evropského parlamentu Jan Březina a starosta města Šumperka Zdeněk Brož.

V neposlední řadě chci poděkovat všem svým kolegům z Domu kultury i dalším našim tradičním spolupracovníkům. Dnes už můžeme mluvit o docela kompaktní festivalové rodině a to mě moc těší.

Přeji Vám krásné festivalové zážitky a rozhodně na shledanou příští rok na jubilejním X. ročníku Blues Alive.

Vladimír Rybička, ředitel Domu kultury Šumperk

Město Šumperk

V severozápadní části Moravy, v podhůří Jeseníků, leží v malebném údolí Desné v nadmořské výšce 300 – 350 metrů město Šumperk. Město založené ve druhé polovině 13. století obklopuje hradba jeseníckých hor. V průběhu staletí se stalo přirozeným hospodářským, správním a kulturním centrem kraje.

Středověké jádro města, které tvoří 68 měšťanských domů, se rozprostírá na návrší uprostřed Šumerské kotliny. Do současnosti se zachoval pravidelný půdorys se čtvercovým náměstím a z něho pravouhle se rozbíhajícími ulicemi. Uprostřed náměstí stojí radnice, jež byla po zboření původně renesančního, později barokizovaného objektu v dnešní podobě

dokončena r. 1911. Vedle ní se nachází morový sloup z roku 1720. Západně od náměstí stojí farní kostel sv. Jana Křtitele, v jádru pozdně gotická stavba z konce 13. století. Za zmínku stojí Geschaderův dům, jeden z nejstarších právověrečných domů ve městě. To doznalo svého největšího rozmachu ve 2. polovině 19. století, kdy se stalo jedním z nejvýznamnějších center textilního průmyslu v českých zemích. V této době byl Šumperk nazýván „Malou Vídní“. Bohatou historií města dokumentuje řada památek, z nichž některé pocházejí již ze 13. století (např. bývalý dominikánský klášter a s ním spojený klášterní kostel, farní kostel, zámek a mnoho dalších). To je jen zlomek toho nejzajímavějšího, co město nabízí svým návštěvníkům. S historií města

SME S VÁMI NA PÓDIU

Severomoravská energetika, a. s., člen Skupiny ČEZ, cítí odpovědnost za věci veřejné a chce být nadále jedním ze zdravých zdrojů prosperity a stability regionu severní Moravy. Podporujeme desítky významných kulturních akcí a dalších aktivit v oblasti ekologie, sportu, školství a zdravotnictví.

SEVEROMORAVSKÁ ENERGETIKA
SKUPINA ČEZ

a jeho nejstaršími stavbami se mohou turisté i obyvatelé Šumperka seznámit v rámci prohlídky nazvané „Procházka ze 13. do 21. století“, její součástí je i rozhled z radniční věže. Díky dalekohledu jsou nedaleké Jeseníky i město a jeho okolí jako na dlani.

Šumperk je pověřenou obcí III. stupně pro správní obvod čítající 35 obcí. Dnešní Šumperk má asi 29 318 obyvatel. Sídlí zde 5 základních, 6 středních škol a svoji pobočku zde má i Vysoká škola báňská v Ostravě. V současné době se zde rozvíjí zejména strojírenský, stavební průmysl a služby.

Díky své poloze v podhůří Jeseníků má Šumperk všechny předpoklady stát se vyhledávaným střediskem návštěvníků jeseníckých

hor, kteří rádi spojí pohyb na zdravém vzduchu s kulturním prožitkem. Ve městě je stálá divadelní scéna, na jejímž repertoáru jsou hry klasiků i současných autorů. Nesmíme zapomenout na kino a knihovnu, kde je i veřejný internet. Za každého počasí, šest dní v týdnu, si můžete prohlédnout stálou expozici „Příroda a dějiny severozápadní Moravy“, která je umístěna v budově Vlastivědného muzea. Vedle stálé expozice zde probíhá po celý rok řada zajímavých výstav a akcí. Dalším kulturním střediskem, které nabízí bohatý program pro všechny věkové kategorie, je Dům kultury v Šumperku. Skutečnou lahůdkou jsou akce, které svým charakterem dávno překročily hranice šumperského regionu, jde například o bluesový nebo jazzový festival či mezinárodní folklorní festival.

Za pozornost stojí nabídka sportovního vyžití ve městě. Celoročně využívaný zimní stadion, kde v letním období lední plochu vymění za plochu s in-line povrchem. Areál minigolfu, krytý plavecký bazén, dvě venkovní koupaliště, bowlingové dráhy, dětská hřiště. Bez povšimnutí jistě nezůstane ani nabídka vyhlídkových letů na nedalekém letišti či sbírka starých aut a dalších exponátů ve Veterán muzeu v Rapotíně. Není nutné zdůrazňovat, že ve městě je i celá řada kvalitních stravovacích zařízení a několik penzionů a hotelů, v nichž se lze ubytovat. V posledních letech se výrazně změnila tvář města díky rekonstruovanému historickému centru, novým fasádám i obchůdkům, které zde vznikly. Proměna Šumperka by měla přilákat investory i návštěvníky a vrátit městu jeho někdejší rozmach.

hlavní partner **BluesAlive**

- Komplexní služby *corporate finance*
- Poradenství místním samosprávám
- Jednání se strategickými partnery
- Výběrová řízení
- Projekty fúzí a akvizic
- Tržní oceňování podniku

Daňové, účetní a finanční poradenství

včetně zastupování před správcem daně, vedení podvojného, jednoduchého a mzdového účetnictví a zpracování podkladů pro úvěry, finanční analýzy.

posta@tomaspacelik.cz

www.tomaspacelik.cz

Visegrad Blues Band

Kapela, jež je, s trochou nadsázky řečeno, důkazem, že politika může do hudby zasáhnout i pozitivně. Visegrad Blues Band tvoří vesměs velmi známí hráči ze zemí tzv. „visegradské čtyřky“, tedy z České republiky, Slovenska, Polska a Maďarska. Frontmany souboru jsou jednak slovenský zpěvák Peter Lipa, jednak vynikající polský kytarista Leszek Cichonski (Bluesový kytarista roku v anketě Blues Top 2003 časopisu Twój Blues). Kromě něj jsou sólistickými ozdobami souboru polský klávesista Zbigniew Jakubek (člen jazzové kapely Walk Away) a český harmonikář Ondřej Konrád. Rytmika je pak zcela maďarská, s kořeny, vedoucími až k legendárním kapelám Locomotiv GT a Hobo Blues Band, tedy bubeník Janos Solti a basista Egon Poka. Repertoár víceméně příležitostného sdružení tvoří především originálně zaranžované bluesové standardy i pár původních Cichonského instrumentálek. Podle slov Ondřeje Konráda spočívá hlavní význam Visegrad Blues Bandu v setkání muzikantů, kteří spolu běžně nehrají. V historii Blues Alive si tedy můžeme připočítat další raritu.

Tone Down

Ačkoli název těchto dvojčlenné kapely možná zatím málokomu něco řekne, její obsazení tvoří speciálně pro publikum Blues Alive staří známí. Dvě výrazné postavy severočeské bluesové scény, zpěvačka Hanka Dundrová (ex-Blues No More) a kytarista Vladimír Orlovský (ex-B.B. Band), se takřkajíc „udělaly pro sebe“ a pod tímto názvem hrají téměř výhradně vlastní tvorbu. Ta se pohybuje mezi blues, folkem a „akustickým rockem“. Nasazení obou muzikantů a jejich zjevná vzájemná „prorostlost“ okouzly diváky i porotu letošního Blues Aperitivu a kapele přinesly cenu v podobě postupu na hlavní šumperský festival.

Higway 61

Jedni z loňských vítězů Blues Aperitivu, kteří způsobili velký mumraj při svém vystoupení ve foyer, při jam-sessionech a jejich frontman, harmonikář a zpěvák Charlie Slavík také při hostování s americkými The Kinsey Report na hlavním pódiu. Za poslední rok kapela, věnující se odvazovému jump blues a rockabilly, odehrála řadu koncertů, udělala spoustu práce a nyní se vrací do Šumperka jako pevná a renomovaná součást naší bluesové scény.

Vladimír Mišík & ETC...

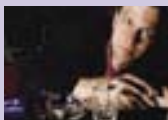

První člen letos čerstvě ustavené Beatové síně slávy, klasik českého rocku, se svou láskou k blues nikdy netajil. Ostatně, část jeho repertoáru a zejména životní peripetie jako by byly vystříženy z bluesmanské čítanky. Vladimír Mišík letos vydal nové – a opět výborné – album Umlkly stroje, na kterém vedle zhudebněných klasiků české poezie Václava Hraběte,

Vladimíra Holana či Ivana Wernische zní několik příspěvků do jeho bluesového repertoáru. Není ale pochyb, že v jeho festivalovém bloku dojde i na zlidovělé evergreeny, které dnes nesmějí chybět v repertoáru snad žádného mejdanového kytaristy.

Ján Litecký Šveda & Víťazný traktor

Spíš než oficiální titul prezidenta Slovenské bluesové společnosti sedí k Jánovi Liteckému Švedovi titul „kmoť slovenského blues“. Muzikant, který stál u kolébky téhle muziky u našich východních sousedů, ale i člověk, který je do jisté míry jejím „ideologem“ (letos ostatně vydal velmi přínosnou publikaci Blues na Slovensku), sice stále plně navazuje na odkaz meziválečné hudby z mississippijské delty, pro letošní rok však pro leckoho jistě překvapivě připravil program z blues padesátých let. Na Blues Alive hrál Ján Litecký Šveda naposledy před šesti lety. Je nejvyšší čas si poslechnout, do jakého uměleckého „posazu“ se za tu dobu dostal.

Phaedro's Funeral

Německý zpěvák Phaedro, majitel hlasu, odpovídajícího denní dávce šedesáti cigaret, a hlavním muzikantským úvazkem interpret středověké hudby(!), založil kapelu výmluvného názvu v roce 1999 s cílem zkomponovat

a koncertně prezentovat hudbu pro svůj vlastní pohřeb. Lehce perverzní myšlenka však přinesla nečekané ovoce. Phaedro's Funeral hrají hudbu, jež bývá označována jako „evropský Tom Waits“. Je v ní temnota i radost, vážnost i hravost. Střípky, ze kterých se skládá, mají názvy blues, jazz, šanson, tango, latina, ska – uslyšíte v ní prostě všechno, co budete chtít slyšet. Phaedro's Funeral v našich krajích živě debutovali v létě na festivalu Colours Of Ostrava, kde okouzlili dramaturga Blues Alive natolik, že je prostě musel představit i v Šumperku.

Toni Lynn Washington & Band

Zpěvačka Toni Lynn Washingtonová bývá v tisku přezdívána „bostonská královna blues“. Pochází ze Severní Karolíny, kde zpívala v gospelových kostelních sborech. V šedesátých letech zahájila pěveckou kariéru po boku rhythm'n'bluesových klasiků Sama & Davea, absolvovala řadu turné po USA i Asii a s písní Dear Diary se dokonce dostala do americké Top 50. Posléze na dvacet let přerušila hudební kariéru, na scénu se vrátila až začátkem devadesátých let v Bostonu jako zralá interpretku klasického „ženského“ blues. Od té doby se už bez přestávky drží na špici americké scény. Má ve svém repertoáru vedle původních skladeb řadu písní autorů typu B.B. Kinga, T-Bone Walkera či Jimmyho Reeda, její doménou jsou samozřejmě i písně z repertoáru jejich předchůdkyň Bessie Smithové, Ma Raineyové či Ruth Brownové. Její poslední album Been So Long (2003) produkoval slavný bluesový kytarista Duke Robillard. Všechny tyto reference jistě nasvědčují, že její vystoupení bude zlatým hřebem prvního dne letošního Blues Alive.

J.J. Band

Polská skupina J.J. Band vznikla v roce 2001 a od té doby její kariéru lemují jeden úspěch za druhým. Hned v následujícím roce byla v anketě časopisu Twój Blues označena za Objev roku, vloni získala titul skupiny roku polského serveru www.blues.pl. Velmi dobrý ohlas mělo i debutové album Good Day For The Blues (2003). J.J. Band se věnuje modernímu blues s rockovými prvky. Ve svém repertoáru má převážně vlastní písně frontmana, kytaristy a zpěváka Jacka „Jogiho“ Jaguse, nechybějí však ani originálně pojaté standardy a coververze. V anketě Blues Top 2003 časopisu Twój Blues byl J.J. Band označen za Skupinu roku a CD Good Day For The Blues za Bluesové album roku. ■

Zapište si do kalendáře pro rok 2005
Jazz Pramet Šumperk | 16. a 17. dubna
Blues Aperitiv | 17. a 18. června
Blues Alive X | 17. – 19. listopadu

letech opět přála akustickému bluesovému revivalu. Další album Fish Ain't Bitin' (1997) se neslo v podobném duchu, Harris však zvýšil důraz na vlastní tvorbu a v několika skladbách ke své resofonické kytáře trochu kuriózně přidal neworleanskou dechovou sekci. Zásadním zlomem v jeho kariéře bylo o dva roky později album Greens From The Garden. Už s kapelou 5x5 (Victor Brown – baskytara, Johnny Gilmore – bicí) začal směřovat k eklekticismu, který je od té doby pro jeho tvorbu příznačný dodnes: již tak široce prezentovaný bluesový idiom je obohacen o prvky karibské a africké hudby. Pro Alligator natočil Corey Harris ještě v roce 2000 poněkud klasičtější, i když opět výborné společné album s neworleanským pianistou Henrym Butlerem Vü-Dü Menz, a s dalším projektem přestoupil k dalšímu významnému vydavateli Rounder. Na albu Downhome Sophisticate (2002) došel ve své „všežravosti“ ve smyslu komplexního chápání černé hudby zatím nejdále – vedle akustických i plně elektrických bluesovek zde slyšíme i písně ve stylu afrického „pouštního blues“, houpavé karibské rytmy, funkové figury, ba i elektronický experiment. A jsme v současnosti. Práce na Scorseseho filmu Feel Like Going Home přivedla Coreyho Harris na myšlenku natočit album, které by výmluvně vykreslilo souvztažnost amerického blues a západoafrické lidové hudby. Za spolupracovníka na projektu Mississippi To Mali si nemohl vybrat nikoho lepšího, než malijského kytaristu Aliho Farku Toureho, hvězdu world music, dobře známou např. ze společného alba s Ryem Cooderem Talking Timbuktu (oceněného Grammy 1995). Společné jamy obou kytaristů s dalšími muzikanty jsou nejen jasným svědectvím o společném kořeni geograficky značně vzdálených žánrů, ale také silným posluchačským zážitkem.

Dnes lze prozradit, že se dramaturgie Blues Alive pokoušela o účast Coreyho Harris na festivalu už několik let, termín jeho konání ale vždy kolidoval s jinými Harrisovými závazky. Letos konečně všechna „ozubená kolečka“ zapadla správně do sebe a pořadatelé si považují za čest, že mohou zkušenému šumperskému publiku tohoto výjimečného umělce představit.

Yes Blues

Jeseničtí Yes Blues působí na scéně od začátku roku 2002, kdy se dala dohromady pětice muzikantů z místních folkových, bluesgrassových a tanečních kapel. Pod vedením zpěváka a baskytaristy Michala Blaška má skupina v repertoáru přede-

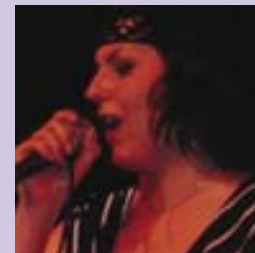
vším bluesové standardy, se kterými sklízí úspěch nejen v klubech svého regionu, ale i v sousedním Polsku.

Lil' Dave Thompson Band

Lil' Dave Thompson je velmi zajímavým představitelem mladší generace amerických bluesmanů. Narodil se roku 1971 v mississippiském Jacksonu, na kytaru se pod dohledem svého otce začal učit už v devíti letech. Načerpal místní divoký hráčský styl, se kterým už jako teenager sklízal úspěch v místních bluesových nálevnách a klubech včetně toho nejslavnějšího, patřícího bluesmanovi Junioru Kimbroughovi. Známý hledač talentů v této oblasti, publicista a producent Robert Palmer, mu zprostředkoval vydání debutového alba

Jana Ružičková & Blues House

Jak už se stalo na Blues Aperitivu nepsaným pravidlem, i letos porota udělila „zvláštní uznání“ – to tentokrát připadlo Janě Růžičkové. Trnavská zpěvačka doslova vzala dech vynikající prací s až „černým“ hlasem a svým dokonalým bluesovým cítěním. Se skupinou Blues House, hrající ostřejší, takřka bluesrockový styl, vystupuje čtyři roky a vydobyla si pevné postavení v elitě slovenské scény.

Jiří Konvrzek & KonVRZek

Sobotní odpoledne, kdy bychom si jako každý rok měli oddechnout od přísně stylových dvanáctek a věnovat se muzikantům, kteří mají spíš „blues v duši“ než „v rukou“, zahájí jeden z neoriginálnějších českých písničkářů Jiří Konvrzek. Jeho „exotičnost“ není jen v tom, že se doprovází na nejrůznější doma vlastnoručně vyrobené strunné nástroje (čímž nepřímo navazuje na staré černé bluesmanky a jejich legendární kytary z krabic od doutníků), ale i celkovým pohledem na svět. Víc dodávat netřeba – udělejte si názor sami.

Lubomír Nohavica & Boys

Vloni Luboš Nohavica doprovázel při šansonovém odpoledni Ester Kočičkovou, tentokrát přijíždí s vlastním programem, ve kterém se značně osobitě kloubí blues se šansonem a valašskou náturou muzikanta, který má za sebou hned několik muzikantských životů (od členství v rockovém Abraxasu, přes doprovázení Mariky Gombitové, psaní písniček pro Vlastu Redla, až po hraní na pódiu i deskách s Petrem Kalandrou). V Šumperku máme šanci zhlédnout skutečnou raritu: kapela i program budou sestaveny speciálně pro Blues Alive. Nechme se překvapit.

Jakub Noha Band

Jakub Noha začínal jako folkový písničkář, teprve v průběhu devadesátých let si splnil celoživotní sen a sestavil plně elektrifikovanou kapelu, se kterou hraje hudbu, stylisticky připodobnitelnou Youngovým Crazy Horse – ačkoliv strukturálně odlišnou, bluesový potenciál v ní vře kdesi pod povrchem zcela zřetelně. Totéž platí i o Nohových zvláště poetických textech. V repertoáru Jakub Noha Bandu vedle zcela převažující vlastní tvorby nechybějí ani zajímavé coververze z dílny Toma Waitse či právě Neila Younga.

Juraj „Mojo“ Haruštiak & Blues Banda

Pro mladou akvizici slovenské bluesové scény, kytaristu a zpěváka Juraje „Mojo“ Haruštiaka, je letošek rokem sbírání ocenění. Kromě vítězství v Blues Aperitivu, jež jej nominovalo na Blues Alive, také zabodoval v renomova-

né polské soutěži na festivalu Noc Bluesowa. Haruštiak je přezdíván „slovenský John Lee Hooker“. Dodejme, že právem – jeho úsporná hra na kytaru, temný hlasový projev i celkový tah kapely, kterou vede, skutečně jednoho z nejslavnějších bluesmanů mohou připomenout.

Prožitek, který Haruštiak do své hudby vkládá, je však ryzí a osobitý.

Freemen

Nejen při loňském oficiálním koncertu slovenských vítězů Blues Aperitivu, ale i při následných jamsessionech se potvrdilo, že perota ani v případě této kapely nesáhla vedle. Moderní blues s přesahy k rocku učinilo z Freeman jedno z největších překvapení minulého ročníku Blues Alive. Kapela má stabilizovanou pozici zejména doma na Slovensku, už se o ní ale začíná dobře vědět i v Čechách. Její vystoupení na hlavním pódiu nepochybně k její dobré pověsti přispěje.

Luboš Beňa Band

Slovenský zpěvák a hráč na resofonickou kytaru Luboš Beňa je jedním z mála skutečných specialistů na tento nástroj ve střední Evropě. Syrovým mississippijským blues skutečně žije, je aktivistou Mezinárodní resofonické asociace a „firemním“ hráčem značky Amistar, která se výrobou těchto

kytar na špičkové úrovni zabývá. Koncertuje buď sám nebo v triu s Tomášem Bobrovniczkým (Roadcasters) a harmonikářem Charliem Slavíkem (Highway 61). Šumperské vystoupení bude druhý případ.

Juha Kartano & Jonne Kulluvaara

Finská bluesová scéna je asi pro většinu z nás velkou neznámou. Krůčkem k rozluštění hádanky může být vystoupení dvojice Juha Kartano & Jonne Kulluvaara. Druhý jmenovaný je členem asi nejznámějšího finského elektrického bluesbandu J. Leino & The Blues Guys, ve dvojici s harmonikářem se vrací hlouběji ke kořenům – duo ostatně vystoupilo i na jednom z minulých ročníků trnavského Dobro Festu, což samo napovídá, v jakém stylovém rozsahu se bude jejich vystoupení odehrávat.

Harmonica Shah & Howard Glazer

Duo černého harmonikáře a bílého kytaristy platí na současné americké scéně za jedno z nevybušnějších seskupení a zejména v hodnocení jeho koncertů se recenzenti předhánějí v superlativech. Harmonica Shah je sice kalifornským rodákem, v mládí se přes krátkou zastávku v Texasu dostal do Detroitu, kde od roku 1967 aktivně působí na bluesové scéně. Kytarista divo-

ké vizáže Howard Glazer je jedním z nejuznávanějších detroitských hráčů a držitelem několika ocenění v této kategorii. Oba muzikanti se hlásí především k chicagským vzorům – Shah k Little Walterovi a Junioru Wellsovi, Glazer k Buddymu Guyovi a Hubertu Sumlinovi. Jejich drsný, přímočarý a na

nic si nehrající projev má ovšem stejně tak blízko k některým muzikantům ze stáje kultovního vydavatelství Fat Possum. Zdá se, že v jejich případě si budeme moci sáhnout až na dno samé prapodstaty termínu „blues“...

Corey Harris & 5x5 Trio

Na tom, že je Corey Harris skutečnou celebritou současné bluesové scény, se shodují kritici renomovaných odborných časopisů, pořadatelé nejdůležitějších žánrových festivalů, stavějící jej do hlavních časů, ale i fanoušci bluesové hudby a představitelé souvisejících uměleckých oborů. To, že si právě Harrise vloni vybral režisér Martin Scorsese jako hlavního „průvodce“ pro svůj ceněný dokument o afrických kořenech blues Feel Like Going Home, jistě není náhoda.

I když by mohly některé jeho zvláště rané nahrávky svědčit o opaku, Corey Harris není žádný lidový umělec z lůna bavlníkové plantáže – takový už se dávno nerodí. Je naopak v nejlepšímu slova smyslu „bluesovým intelektuálem“, což však v jeho případě ani zdaleka neznamená učeneckou zatuchlost a profesorský přístup k věci. Vystudoval antropologii, na několika cestách do Kamerunu se zabýval africkými jazyky, ale i tamní hudbou ve společenském kontextu, a jak se zdá, životním posláním se mu stalo uvádění svých výzkumů do praxe.

Corey Harris se narodil v roce 1969 v Denveru, na kytaru začal hrát ve dvanácti letech jako samouk, inspirován deskami Lightning' Hopkinse, které milovala jeho matka. V životopise mu nechybějí klasické zastávky na cestě k vlastnímu vyjádření: gospely v kostelním sboru, rock'n'roll se školní kapelou, ale i účinkování v pochodové dechovce, kde se uplatnil jako trumpetista a tubista. Po vysoké škole a studijních cestách na čas zakotvil v New Orleansu, kde se živil učením angličtiny a francouzštiny, přivydělával si ale také jako pouliční hráč blues. Stoupající renomé mu nejprve přineslo pozvání do prestižních místních klubů a následně podpis smlouvy s jednou z nejrenomovanějších bluesových vydavatelských firem Alligator. Debut Between Midnight And Day (1995) sklídl značný ohlas – i proto, že se přesně strefil do doby, která po

